

Diskussion i denne Sag umulig med Ordføreren, og hvem der vil gøre fælles Sag med ham, og jeg skal derfor indskrænke mig til denne Paavisning af det begaaede Falsum. Jeg gaar ud fra, at Telegrammet i dets virkelige originale Tekst bliver optrykt i Rigsdagstidende, saaledes at enhver kan se, hvad her er foregaaet.

Ordføreren for Forespørgerne (Schevelin): Jeg behøver sikkert ikke at oplyse for det ærede Ting, at der ikke af Færø-Kommissionens Medlemmer er foretaget nogen som helst Rettelse eller Hokuspokus i hele dette Materiale, men at vi har taget det i den Form, hvori det blev forelagt for Kommissionen gennem dens Sekretær. Men jeg mener, det er yderst betegnende, at den højtærede Justitsminister i dette for ham saa vanskelige Øjeblik ikke har andet at ty til end en Formodning om, at der kunde være sket noget med, at et Ord er faldet bort, med Ordet „Stop“ eller Punktum, o. s. v. o. s. v. Sagen er nemlig denne, at det er saa komplet ligegyldigt, om Ordet „Stop“ staar der eller ikke. Thi, som De alle sammen ved, det hænder meget ofte, at man i Telegrammer overhovedet ikke anfører Betegnelsen „Stop“, eller nogen som helst anden Interpunktion, men at man lader den sproglige Sammenhæng virke i Kraft af sig selv ved Sætningsdannelsens begrebsmæssige Maade, og det er netop det, som er Tilfældet her. Paa den Maade, som den højtærede Minister nu ønsker Telegrammet læst, lader det sig overhovedet ikke læse. Der staar nemlig følgende i det berømte Telegram fra de paagældende Embedsmænd: ask Ministry to obtain other appointment or if not possible within short time our dismissal. Saa kommer Ordene „Petition in due form and with further explanation will follow by first opportunity“. Ordene „vil følge ved første Lejlighed“ vil svæve fuldstændig i Luften i det Øjeblik, man stikker en Binstreg ind mellem „dismissal“ og „petition“ og læser Afskedsbegæring. Thi hvad vil der saa komme til at staa paa Dansk? Saa vilde der komme til at staa: Man beder Ministeriet om at obtain other appointment, opnaa andet Embede, eller hvis det ikke er muligt i kort Tid, vor dismissal-petition. „Dismissal“ kan, som bekendt, lige saa godt betyde Afskedsbegæring som Afsked, saa det vilde være aldeles unødvendigt at tilføje „petition“. Men lad os nu tænke os, at det var tilføjet. Saa vilde der staa

saaledes: „anmoder Ministeriet om andet Embede, eller hvis saadant ikke kan opnaas i Løbet af kort Tid, om Afskedsbegæring, i skyldig Form og senere Forklaring vil følge ved næste Lejlighed“. Maa jeg spørge, om nogen kan faa noget som helst ud af det?

Hvis nu den ærede Minister havde været i Tvivl herom og havde sagt: Det er der ingen Mening i, saa kunde han have gjort det, som vi hele Tiden havde ventet, og som havde været det naturlige, at han havde læst Telegrammet op og sagt: Det er det originale Telegram. Saa er jeg overbevist om, at dette Ting i Modsætning til den højtærede Minister og hans fortræffelige Embedsmænd havde sagt til ham: Den tilsyneladende Ubegribelighed forsvinder i det Øjeblik, man gør Adskillelse mellem „petition“ og „dismissal“, for saa bliver der nemlig Mening i det, saa bliver der formel Mening i det, hvad der ellers ikke er. Man maa nemlig gaa ud fra, at naar Embedsmænd som de tre nævnte telegraferer, er der Mening i, hvad de telegraferer, og naar man læser et Telegram saaledes, at der ikke er formel Mening i det, vil man vende og dreje det, indtil man ser, om en anden Betydning ikke giver formel Mening, og saa viser det sig altsaa, at naar man læser det paa den Maade, at man tænker sig, der er et Punktum, et Semikolon, et Komma, naar man overhovedet skiller det fra hinanden — Ordet „Stop“ er i denne Sammenhæng ligegyldigt —, saa staar der: „Vi undertegnede o. s. v. anmoder Ministeriet om at faa andet Embede eller, hvis dette ikke er muligt i Løbet af kort Tid, vor Afsked. Selve Begæringen vil i behørig Form og med nærmere Forklaring følge ved næste Lejlighed.“ Saa er der Mening i det! Og hvis den højtærede Minister havde haft Tillid til dette høje Ting og havde meddelt det Telegrammet, vilde dette Tings Medlemmer sikkert — der hører nemlig ikke stor Sprogkundskab dertil, men blot almindelig Ævne til at kunne læse et Telegram — kunne have sagt til den højtærede Minister: Ja, men de to Ord, højtærede Minister, som De forbinder, de hører aldeles ikke sammen — af to Grunde: dels fordi man aldrig vilde finde paa at telegrafere „dismissal-petition“, fordi „dismissal“ i og for sig lige saa godt betyder Afskedsbegæring som Afsked — dels fordi det giver Mening, naar man sætter et Tegn, ligegyldigt hvilket, imellem dismissal og petition.